

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Stalna Služba u Supetru
21400 Supetar
Ulica Hrvatskih velikana 6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

PRESUDA

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Supetru, po sutkinji ovog suda Anđelini Kliškić, u pravnoj stvari tužiteljice Jele Wieser iz Osijeka, Vijenac Gorana Zobundžije 8., OIB: 47811596456 zastupane po punomoćniku Ivanu Kobašu, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Ivica Šutala iz Milne, Mlini bb, OIB: 24237770803, zastupanog po punomoćniku Pani Handžinskom, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Jelić, Vuković i Handžinski, Zagreb, radi predaje – povrata nekretnine u suposjed i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 31. siječnja 2023. u nazočnosti punomoćnika tužitelja, i zamjenice punomoćnika tuženika Hele Guić, odvjetnice u Supetru, na ročištu radi objave presude 17. ožujka 2023.,

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 (petnaest) dana tužiteljici preda u suposjed nekretninu koja se nalazi na zk. čest. br. 2412/11 k.o. Milna, u naravi kuća i dvor ukupne površine 210 m², upisana u zemljišnoknjižni uložak broj 2158 u zemljišnim knjigama koje se vode u Zemljišnoknjižnom odjelu Supetar Općinskog suda u Splitu.
- II. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 (petnaest) dana tužiteljici, za vremensko razdoblje od 2. lipnja 2014. godine do 30. rujna 2016. godine, isplati novčani iznos od 5.574,35 EUR-a / 42.000,00 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do 31. srpnja 2015. godine po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna boda, te od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, i to kamate koje teku:

- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. srpnja 2014. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. kolovoza 2014. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. rujna 2014. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. listopada 2014. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. studenog 2014. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. prosinca 2014. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. siječnja 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. veljače 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. ožujka 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. travnja 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. svibnja 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. lipnja 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. srpnja 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. kolovoza 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. rujna 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. listopada 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. studenog 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. prosinca 2015. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. siječnja 2016. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. veljače 2016. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. ožujka 2016. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. travnja 2016. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. svibnja 2016. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. lipnja 2016. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. srpnja 2016. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. kolovoza 2016. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. rujna 2016. pa do isplate
- na iznos od 199,08 EUR-a / 1.500,00 kn od 1. listopada 2016. pa do isplate.

- III. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana tužiteljici za vremensko razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2021., isplati novčani iznos od 231.000,00 kn, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna boda, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, i to kamate koje teku:

- na iznos od 510,98 EUR-a / 3.850,00 kn od 1. studenog 2016. pa do isplate
- na iznos od 510,98 EUR-a / 3.850,00 kn od 1. prosinca 2016. pa do isplate
- na iznos od 510,98 EUR-a / 3.850,00 kn od 1. siječnja 2017. pa do isplate
- na iznos od 510,98 EUR-a / 3.850,00 kn od 1. veljače 2017. pa do isplate
- na iznos od 510,98 EUR-a / 3.850,00 kn od 1. ožujka 2017. pa do isplate

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- ¹
- Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- na iznos od 510,98 EUR-a /3.850,00 kn od 1. lipnja 2021. pa do isplate
- na iznos od 510,98 EUR-a /3.850,00 kn od 1. srpnja 2021. pa do isplate
- na iznos od 510,98 EUR-a /3.850,00 kn od 1. kolovoza 2021. pa do isplate
- na iznos od 510,98 EUR-a /3.850,00 kn od 1. rujna 2021. pa do isplate
- na iznos od 510,98 EUR-a /3.850,00 kn od 1. listopada 2021. pa do isplate.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim se nalaže tuženiku da tužiteljici, za vremensko razdoblje od 1. svibnja 2009. do 1. lipnja 2014., isplati novčani iznos od 91.500,00 kuna uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, i to:

- na iznos od 1.500,00 kn od 1.6.2009. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.7.2009. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.8.2009. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.9.2009. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.10.2009. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.11.2009. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.12.2009. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.1.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.2.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.3.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.4.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.5.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.6.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.7.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.8.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.9.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.10.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.11.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.12.2010. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.1.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.2.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.3.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.4.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.5.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.6.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.7.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.8.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.9.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.10.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.11.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.12.2011. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.1.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.2.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.3.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.4.2012. pa do isplate

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- na iznos od 1.500,00 kn od 1.5.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.6.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.7.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.8.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.9.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.10.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.11.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.12.2012. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.1.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.2.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.3.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.4.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.5.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.6.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.7.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.8.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.9.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.10.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.11.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.12.2013. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.1.2014. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.2.2014. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.3.2014. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.4.2014. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.5.2014. pa do isplate
- na iznos od 1.500,00 kn od 1.6.2014. pa do isplate

- V. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 34.486,89 EUR-a / 259.841,47 kuna, zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od presuđenja pa do isplate pod stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužiteljice za naknadom troška odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Kod ovog suda, 2. lipnja 2014., zaprimljena je tužba tužiteljice Jele Wieser protiv tuženika Ivica Šutala, radi predaje u suposjed nekretnine označene kao kat.čest. 2412/11, K.O. Milna, isplate iznosa od 90.000,00 kuna za razdoblje od svibnja 2009. do travnja 2014. na ime stečenoga bez osnove, te isplate daljnjih iznosa od po 1.500,00 kuna za svaki mjesec, sve dok tuženik nekretninu koristi kao samoposjednik. U tužbi se navodi da su stranke suvlasnici, svaki za po ½ dijela nekretnine označene kao čest. zem. 2412/11 k.o. Milna, u naravi kuća i dvor ukupne površine 210 m², međutim da je tuženik u ljeto 2008. promijenio bravu na ulaznim vratima kuće u kojoj su stranke do tada bile zajedno u suposjedu, a bez da je tužiteljici predao primjerak ključeva nove brave te tužiteljicu onemogućio u bilo kakvom daljnjem vršenju suposjeda nad predmetnom nekretninom. Tužiteljica da

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

je tuženika u više navrata pozivala da je pusti u suposjed predmetne nekretnine jer je u tome cijelo vrijeme protupravno onemogućuje, međutim da se tuženik na sve te pozive oglašio. Nadalje smatra da je tuženik, obzirom da predmetnu kuću koristi kao jedini suposjednik, bez osnove stekao dio tužiteljčine imovine te da je stoga dužan tužiteljici platiti naknadu s osnova najamnine po pravilima stjecanja bez osnove.

2. U svom odgovoru na tužbu, zaprimljenom kod ovog suda 8. rujna 2016., tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći da tužiteljica nije ovlaštena tražiti predaju predmetne nekretnine u suposjed budući da ista niti na koji način nije spriječena da se nekretninom koristi. Nadalje, navodi da je suvlasnički udio tužiteljice na predmetnoj nekretnini u cijelosti fiktivan budući da za kupnju i održavanje predmetne nekretnine nije dala nikakva financijska sredstva u bilo kojem dijelu već da je sva ulaganja vršio tuženik koji je podigao stambeni kredit za adaptaciju nekretnine koji je sam u cijelosti otplatio bez ikakve pomoći ili sudjelovanja tužiteljice, pa slijedom toga podnosi protutužbeni zahtjev.
3. Po protutužbi tuženika vodi se poseban parnični postupak pred Općinskim sudom u Osijeku pod poslovnim brojem P–43/2018.
4. U tijeku prvostupanjskog postupka izvedeni su dokazi pregledom pisane dokumentacije u spisu i to: zemljišnoknjižnog izvatka za predmetnu nekretninu, Ugovora o namjenskom kreditu od 17. lipnja 2001. godine, Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu po Master kartici od 21. prosinca 2004. godine, potvrde o uplatama, računi (list 52-55 spisa), kupoprodajnog ugovora od 14. svibnja 2001. te 19. srpnja 2001. godine, kupoprodajnog ugovora od 19. ožujka 2001. godine, Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu po Master kartici od 9. srpnja 2002. godine, računi (list 73-94 spisa), Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 12. studenog 1999., obavijesti o učinjenim troškovima Zagrebačke banke d.d., (list 112-127 spisa), izveden je dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka za graditeljstvo Slavena Runje koji je svoj pisani nalaz vještačenja dostavio 14. lipnja 2021. godine, izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Domagoja Šutala, Anđelke Jakić, Vedrana Šulentića, te dokaz saslušanjem parničnih stranaka.
5. Podneskom zaprimljenim kod ovog suda 19. listopada 2021. tužiteljica je specificirala tužbeni zahtjev sukladno dostavljenom vještvu vještaka građevinske struke, Slavena Runje od 14. lipnja 2021.
6. Presudom ovog suda pod poslovnim brojem P-5626/2015 od 22. ožujka 2022. u točki I. odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice iz podneska od 19. listopada 2021. te je točkom II. naloženu tužiteljici isplatiti tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 231.000,00 kuna, zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.
7. Protiv presude ovog suda navedene pod točkom 5. ovog obrazloženja, žalbu je podnijela tužiteljica, pobijajući istu u cijelosti, te je povodom takve žalbe Županijski sud u Karlovcu, Stalna služba u Gospiću rješenjem pod poslovnim brojem GŽ-422/2022 od 2. rujna 2022. u točki I. ukinuo pobijanu presudu te predmet vratio ovom sudu radi održavanja nove glavne rasprave točkom II. odluku o žalbenom trošku ostavio za konačnu odluku.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

7.1. U obrazloženju drugostupanjske odluke navodi se da u pobijanoj odluci ovog suda nisu dani valjani razlozi zašto su i u čemu iskazi saslušanih svjedoka neuvjerljivi i kontradiktorni, pri čemu je ovaj sud u obrazloženju ukinute odluke pogrešno reproducirao pojedine dijelove iskaza saslušanih svjedoka, a u odnosu na sadržaj njihovih iskaza iz raspravnih zapisnika s glavne rasprave, iz čega proizlazi da u iskazima svjedoka postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju iskaza tih svjedoka i zapisnika o iskazima danim u postupku. Zbog navedenog je po stavu drugostupanjskog suda pobijana presuda ovog suda opterećena bitnom povredom odredaba parničnog postupka, je ista iz toga razloga i ukinuta.

7.2. Također, u ukidnoj odluci drugostupanjski sud ukazuje da u pobijanoj presudi ovog suda nije jasno i određeno naveden razlog zbog kojeg je sud odbio provesti dokaz očevitom na licu mjesta u nazočnosti stranaka i svjedokinje Anđelke Jakšić, a koji dokaz je predložen od strane tuženika, zbog čega je i činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

7.3. Zbog navedenog, uputa drugostupanjskog suda je da ovaj sud u nastavku postupka otkloni bitne povrede parničnog postupka na koje je ukazano drugostupanjskim rješenjem i žalbom tužiteljice, odnosno da u tijeku postupka pravilno utvrdi činjenično stanje relevantno za donošenje odluke, tj. točno utvrdi da li je i kada tuženik tužiteljicu onemogućio u bilo kakvom vršenju suposjeda nad predmetnom nekretninom, a obzirom na materijalne i personalne dokaze u spisu.

8. Nakon zaprimanja drugostupanjskog rješenja navedenog pod točkom 6. ovog obrazloženja, predmet je zaveden pod novi poslovni broj P-3346/2022 te je sud postupajući po uputi drugostupanjskog suda zakazao ročište za glavnu raspravu za 31. siječnja 2023. Na održanom ročištu stranke su se suglasile da se umjesto ročišta za glavnu raspravu održi pripremno ročište sukladno odredbi članka 108. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 80/22), s obzirom da prethodni postupak u ovom predmetu nije bio zaključen.

8.1. Na održanom pripremnom ročištu tužiteljica je predložila da se pročitaju svi izvedeni dokazi, navodeći kako nema potrebe za ponovnim izvođenjem dokaza budući je činjenično stanje dovoljno raspravljeno. Tuženik je na ročištu ustrajao u prijedlogu za izvođenjem dokaza očevitom na licu mjesta uz pristustvo stranaka i svjedokinje Anđelke Jakić, a radi utvrđenja činjenice može li se s ključevima stranke i svjedokinje ulaziti slobodno u nekretninu ili ne. Tuženik je, po potrebi predložio i saslušanje parničnih stranaka. Navedenom prijedlogu tuženika usprotivio se tužitelj navodeći da je takav prijedlog nepodoban za utvrđivanje relevantne činjenice u ovom postupku.

8.2. Kako stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga, sud je rješenjem zaključio prethodni postupak, na istom ročištu održao glavnu raspravu, odustao od izvođenja daljnjih predloženih dokaza te zaključio glavnu raspravu.

9. Sud je iznova izveo dokaz pregledom cjelokupne dokazne građe u spisu, i to: zemljišnoknjižnog izvotka za predmetnu nekretninu, Ugovora o namjenskom kreditu od 17. lipnja 2001. godine, Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu po Master kartici od 21. prosinca 2004. godine, potvrde o uplatama, računi (list 52-

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

55 spisa), kupoprodajnog ugovora od 14. svibnja 2001. te 19. srpnja 2001. godine, kupoprodajnog ugovora od 19. ožujka 2001. godine, Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu po Master kartici od 9. srpnja 2002. godine, računi (list 73-94 spisa), Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 12. studenog 1999., obavijesti o učinjenim troškovima Zagrebačke banke d.d., (list 112-127 spisa), pročitani su zapisnici o izvedenom očevidu na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka za graditeljstvo Slavena Runje, pročitani su pisani nalazi vještačenja stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo Slavena Runje od 14. lipnja 2021., pročitani su zapisnici s iskazima saslušanih svjedoka svjedoka Domagoja Šutala, Anđelke Jakić, Vedrana Šulentića, te zapisnici s iskazima saslušanih parničnih stranaka.

10. Tužbeni zahtjev tužiteljice je djelomično osnovan.

11. Odredbom čl. 162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, - dalje u tekstu: ZVDSP-a), propisano je da bi u postupku pred sudom ostvario svoje pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar zahtijeva da mu ona preda svoj posjed te stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu.

11.1. Odredbom članka 38. stavka 1. ZVDSP-a propisano je da svaki suvlasnik smije izvršavati glede cijele stvari sve ovlasti koje ima kao nositelj dijela prava vlasništva bez suglasnosti ostalih suvlasnika, ako time ne vrijeđa prava ostalih suvlasnika, dok je stavkom 2. istog članka propisano da plodovi i druge koristi od cijele stvari, kao i troškovi i tereti, dijele se među sve suvlasnike razmjerno veličini njihovih suvlasničkih dijelova, ako se drukčije ne sporazumiju.

11.2. Odredbom članka 46. stavak 1. ZVDSP-a propisano je da svaki suvlasnik ima pravo glede cijele stvari postavljati svojim suvlasnicima one zahtjeve koji proizlaze iz njegova suvlasništva.

11.3. Odredbom članka 164. stavak 1. ZVDSP-a propisano je da poštenu posjednik tuđe stvari koju nema pravo posjedovati mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi, ali nije dužan dati naknadu za to što ju je upotrebljavao i od nje imao koristi primjerene onom pravu na posjed za koje je vjerovao da mu pripada, a ne treba ni naknaditi ono što je pritom oštećeno ili uništeno, dok je člankom 165. stavak 1. ZVDSP-a propisano da nepošteni posjednik tuđe stvari mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknaditi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svojega posjedovanja, pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario.

12. U tijeku postupka kao nesporno je utvrđeno da su tužiteljica i tuženik uknjiženi kao suvlasnici predmetne nekretnine označene kao čest. zem. 2412/11 k.o. Milna, u naravi kuća i dvor, ukupne površine 210 m², svaki za po ½ dijela, a što proizlazi i iz zemljišnoknjižnog izvotka za predmetnu nekretninu, pa je u odnosu na točku I. tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica traži od tuženika predaju u suposjed predmetne nekretnine, a u smislu članka 162. ZVDSP -a, po stavu ovog suda tužiteljica dokazala da je vlasnica predmetne nekretnine.

12.1. Sporno se u tijeku postupka ukazalo je li tuženik, i kada, onemogućio tužiteljicu u bilo kakvom vršenju suposjeda nad predmetnom nekretninom, na što ukazuje i drugostupanjski sud u ukidnom rješenju, te ima li ista ovisno o tome pravo

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

na naknadu iznosa navedenog u točkama II., III. i IV. izreke presude, na ime stečenoga bez osnove.

12.2. Radi utvrđenja spornih činjenica ovaj sud je iznova pročitao iskaze svjedoka i parničnih stranaka saslušanih u tijeku prvostupanjskog postupka koji se vodio pod poslovnim brojem P-5626/2015.

12.3. Svjedok Domagoj Šutalo, zajednički sin stranaka, u svom je iskazu na ročištu od 23. ožujka 2017. naveo kako je zadnji puta u predmetnoj kući bio 2004. ili 2005. godine nakon čega zbog poslovnih obveza nije ni dolazio u Milnu, a kada je ponovno 2009. godine došao u Milnu sa namjerom da boravi u predmetnoj kući, ključem koji je imao nije uspio otvoriti vrata, tako da taj put nije niti ušao u kuću, već je bio prisiljen vratiti se nazad. O tome je obavijestio majku, a pokušao je i od oca tražiti neko objašnjenje, međutim on je izbjegavao razgovor, a kasnije možda godinu ili dvije nakon toga našli su se otac, majka i on kada je otac tražio da mu ustupe majčin suvlasnički udio na predmetnoj kući za neki smiješni iznos. Dodaje kako se, kada je bezuspješno pokušao ući u kući 2009. godine, majka sjetila da susjeda Anđelka također posjeduje taj ključ, jer je ona provjetravala kuću, pa ih je ona, kada su je kontaktirali, izvijestila da niti ona sa ključem kojeg ima nije uspjela otvoriti bravu. Pojašnjava kako ih je o tome da stari ključ ne otvara bravu od kuće izvijestila susjeda Anđelka, pa kako tome nije mogao vjerovati, osobno je to htio provjeriti to ljeto 2009. godine. Upitan je li majka osim tada 2009. godine pokušala ući u kuću navodi da mu to nije poznato, već mu je poznato da je majka bila u predmetnoj kući 2004. ili 2005. godine kada je i on tamo bio. Na pitanje pun. tužiteljice da li se iz razgovora na kavi moglo zaključiti da je upravo tuženik promijenio bravu svjedok navodi kako je u tom razgovoru bilo jasno da tuženik ne smatra kako njegovoj majci pripada $\frac{1}{2}$ predmetne kuće, pa zbog toga joj nije niti dužan dati predmetni ključ. Navodi kako je susjeda Anđelka vidjela tuženika u predmetnoj kući zajedno sa novom suprugom i djetetom, polubratom svjedoka, i ona ih je o tome izvijestila. Navodi kako je zajedno sa majkom i ocem živio do 2005. godine kada je otac počeo povremeno izbjivati iz njihovog stana. Na pitanje zamjenika pun. tuženika navodi kako je točno da je i nakon 2006. godine živio sa majkom, međutim ne može sa sigurnošću tvrditi je li majka bila ili nije bila u Milni u predmetnoj kući. Na daljnje pitanje kako to da je vodio kolegu na odmor u predmetnu kuću kad je ranije u iskazu naveo da nije mogao vjerovati da je otac promijenio bravu, navodi kako je to ljeto uistinu sa prijateljem boravio na Braču, samo u drugom smještaju a ne u predmetnoj kući. Na daljnje pitanje navodi kako je nakon 2006. godine ostao u kontaktu sa ocem, međutim ti kontakti su vrlo rijetki i neutralni.

12.4. Svjedokinja Anđelka Jakić u svom je iskazu na ročištu od 12. svibnja 2017. navela da tuženika poznaje iz viđenja, a da je tužiteljicu upoznala 2006. godine obzirom da u Milni trajno živi od 2000. godine do danas. U Milni živi u kući svog brata koja se nalazi u blizini kuće stranaka zbog čega joj je tužiteljica dala da drži ključ predmetne kuće kako bi je redovito provjetravala, što da je i radila jednom u jedan ili dva mjeseca, i to uglavnom u zimskim mjesecima jer bi ljeti netko tamo boravio. Upitana kada je posljednji put u predmetnoj kući vidjela tužiteljicu navodi da je to bilo u svibnju 2007. godine kada je tužiteljica došla uzeti neke stvari iz kuće (posteljinu). Napominje kako ne može sa sigurnošću potvrditi da bi se radilo o svibnju 2007. ili 2008. godine, a mjeseca se sjeća jer je bilo prije sezone kada ona

počinje raditi u turističkoj agenciji. U ožujku 2008. godine kada je pokušala ući u kuću stranaka sa ključem koji joj je tužiteljica dala nije uspjela otvoriti vrata pa je o tome obavijestila i tužiteljicu. Od tada pa do danas nije vidjela nikoga da bi koristio predmetnu kuću osim što je sin stranaka u kolovozu 2009. godine, došao provjeriti je li moguće s njegovim ključem otključati vrata. Tada su oboje pokušali s ključevima koje su imali otključati vrata, svjedokinja sa svojim ključevima, a sin stranaka sa svojim ključevima, ali nisu uspjeli. Dodaje kako je i dvorište bilo zaključano, zbog čega su morali preskakati preko ograde. Posebno upitana od strane punomoćnika tužitelja da li se radi upravo o kolovozu 2009. godine kada je sin stranaka došao u Milnu i bezuspješno pokušao otvoriti vrata kuće svjedokinja navodi da ne može sa sigurnošću odgovoriti jer da se radilo možda o 2008. godini. Sjeća se da ju je sin stranaka zajedno sa prijateljem dočekao nakon posla koji je završavao u 20,00 sati pa su išli zajedno kod nje kući po ključ. Prijatelj s kojim je sin stranaka tom prigodom bio je upravo svjedok koji je čekao u hodniku za jedno s njom radi saslušanja. Na daljnje pitanje navodi kako je tom prigodom kada nisu uspjeli otvoriti vrata sin stranaka komentirao da je vjerojatno otac promijenio bravu jer da to nisu ni on ni tužiteljica. Sjeća se da je Domagoj tada fotografirao bravu i ključeve. Na daljnje pitanje navodi da je nakon tog događaja tuženika možda jednom vidjela ispred kuće ili u kući sa jednom gospođom sa djetetom u kolicima, ali ne može potvrditi koje je to godine bilo. Na posebno pitanje zamjenika punomoćnika tuženika u kakvim je odnosima sa tužiteljicom i zbog čega je tužiteljica upravo njoj dala ključ od kuće navodi kako je dala njoj ključ od kuće jer je radila u turističkoj agenciji i stanuje u susjedstvu. Danas više ne posjeduje ključ od kuće jer ga je onog puta kad je sa sinom stranaka provjeravala ključeve dala Domagoju. Na daljnje pitanje navodi kako se sjeća da se radilo o mjesecu kolovozu kada je s Domagojom provjeravala ključeve. Na daljnje pitanje je li isti ključ otvarao dvorište i kuću svjedokinja navodi da to ne može potvrditi jer se radilo o snopu ključeva za različita vrata kuće koja vrata niti jedna nisu uspjeli otvoriti sa niti jednim ključem kuće. Posebno upitana navodi kako su provjeravali vrata u prizemlju i na katu te da ih nisu uspjeli otvoriti. Nadalje navodi kako joj tužiteljica nije davala nikakvu naknadu za provjetranje kuće, ali ne može reći da je sa tužiteljicom bila u prijateljskim odnosima. Posebno upitana na koji je način ulazila u kuću navodi kako bi otključala vrata i ušla zatim bi otvorila prozore i ostavila ih tri-četiri sata otvorenima, a nakon posla bi ih zatvorila. Svjetlo je palila na šalteru. Na daljnje pitanje kako je kuća opremljena navodi kako je kuhinja gore bila u crveno, a dolje u žuto. Vjeruje da su gore bile dvije sobe i kuhinja, a dolje kuhinja i soba, a to sve ne može potvrditi jer davno nije bila tamo.

12.5. Svjedok Vedran Šulentić naveo je u svom iskazu na ročištu od 12. svibnja 2017. da su on i sin stranaka prijatelji iz srednje škole tako da su u ljeto 2009. godine došli na Brač. Iako su bili rezervirali smještaj u Pučišćima bili su svratili do Milne jer je Domagoj htio provjeriti je li može otključati vrata kuće jer je bio naćuo da je brava promijenjena. Osim njega i Domagoja ispred kuće je bila i susjeda. Te prigode nisu uspjeli otvoriti niti jedna vrata na kući, a niti vrata od dvorišta tako da su u dvorište ušli na način da su preskoćili dvorišnu ogradu. Upitan koliko ukupno vrata su provjeravali i pokušali otvoriti, navodi da se radilo sigurno o tri-četiri vrata, koja je Domagoj pokušao otvoriti sa svojim ključevima a susjeda sa svojim ključevima. Posebno upitan od strane punomoćnika tužiteljice navodi kako je Domagoj te prigode bio nekoga zvao, a kasnije da mu je rekao da je zvao oca koji se tada nije javio, pa ga je ponovno nazvao nakon dan, dva iz apartmana u kojem

su boravili tako da je dijelom čuo razgovor, iako nije prisluškivao, čuo je da su se svađali i da ga je Domagoj pitao zašto je promijenio bravu. Dodaje kako nije siguran da li je Domagoj zvao oca ili on njega. Na daljnje pitanje navodi kako se iz tog razgovora dalo zaključiti kako je Domagojev otac promijenio bravu. Dodaje kako je u tom razgovoru čuo kako je tuženik Domagoju rekao: "nemate vi što tamo tražiti", ili nešto slično u tom smislu. Na posebno pitanje zamjenice punomoćnika tuženika navodi da je prilikom tog razgovora bio udaljen jedan do dva metra od Domagoja.

12.6. Ocjenjujući iskaze saslušanih svjedoka Domagoja Šutala, Anđelke Jakić i Vedrana Šulentića, te ih dovodeći u međusobnu vezu, ovaj sud poklanja vjeru istima jer su uvjerljivi, logički te prirodno i dosljedno prikazuju tijek događaja kada je tužiteljica saznala da ju je tuženik onemogućio da pristupi predmetnoj nekretnini na način što je promijenio ključeve od ulaznih vrata iste, i time istoj oduzeo suposjed predmetne nekretnine. Naime, i svjedok Domagoj Šutalo i Anđelka Jakić jednako iskazuju glede događaja koji se odvio u ljeto 2009. (s tim da se svjedokinja Jakić ne može sa sigurnošću sjetiti je li to bilo 2008. ili 2009., međutim svjedoci Domagoj Šutalo i Vedran Šulentić u svojim iskazima decidirano govore o ljetu 2009.), pa tako oboje navode da je upravo u ljeto 2009. Domagoj Šutalo, sin stranaka, došao u Milnu zajedno sa svojim prijateljem Vedranom Šulentićem, u namjeri da boravi u predmetnoj kući, međutim da ključem koji je imao nije uspio otvoriti vrata, zbog čega je pozvao svjedokinju Anđelku Jakić koja je također imala ključeve predmetne kuće (a iste joj je dala tužiteljica kako bi povremeno provjetravala kuću, a što je ista i činila, te ujedno sve navedeno potvrdila u svom iskazu), kako bi s njezinim ključevima pokušali otvoriti kuću. Oboje svjedoka iskazali su da niti sa ključevima koje je imala Anđelka Jakić nisu uspjeli otvoriti kuću. Pri tome je svjedok Domagoj Šutalo dodao da ih je svjedokinja Anđelka Jakić prethodno izvijestila da ključ kojeg joj je njegova majka dala ne otvara kuću, a što je potvrdila i svjedokinja Jakić u svom iskazu kada je navela da je u ožujku 2008. pokušala ući u kuću stranaka sa ključem koji joj je tužiteljica dala, ali nije uspjela otvoriti vrata pa je o tome obavijestila tužiteljicu. Sve navedeno jednako je potvrdio i svjedok Vedran Šulentić, navodeći kako je u ljeto 2009. zajedno s Domagojem Šutalom došao ispred predmetne kuće, te su Domagoj i susjeda pokušavali otključati vrata od kuće i dvorišta, međutim da nisu uspjeli, pri čemu je također naveo da su pokušali otvoriti sveukupno nekoliko vrata, susjeda sa svojim ključevima, a Domagoj sa svojim, ali bezuspješno. Svjedok je naveo, a što je i svjedokinja Jakić istaknula u svom iskazu, da su pokušali otvoriti vrata od dvorišta sa ključevima koje su imali, međutim kako nisu uspjeli da su morali preskakati ogradu.

12.6.1. Sve navedeno jasno ukazuje da su svi svjedoci na jednak način iskazivali u pogledu događaja koji se dogodio u ljeto 2009., pri čemu podudaranost njihovih iskaza proizlazi i u detaljima, poput onoga da su morali preskakati ogradu jer nisu mogli otvoriti ključevima vrata dvorišta, što dodatno ovom sudu ukazuje na istinitost onoga što su iskazivali.

12.6.2. Zbog navedenog ovaj sud je na temelju iskaza saslušanih svjedoka koje u cijelosti prihvaća kao istinite, utvrdio da je tuženik zaista onemogućio tužiteljicu u vršenju posjeda predmetne nekretnine u njezinom suvlasništvu, time što je neutvrđenog dana, a za što je tužiteljica zasigurno saznala u ljeto 2009. godine, izmijenio brave na ulaznim vratima predmetne kuće, o čemu tužiteljicu nije obavijestio, niti joj je predao primjerak novih ključeva.

12.6.3. Činjenica što u iskazima svjedoka postoji blaga nepodudaranost u godinama koje svjedoci spominju (svjedokinja Anđelka Jakić u svom iskazu navodi da se ne može sjetiti je li se događaj kad je sin stranaka došao u Milnu dogodio 2008. godine ili 2009. godine, dok svjedoci Domagoj Šutalo i Vedran Šulentić navode da je to bilo ljeto 2009. godine) nije od utjecaja na vjerodostojnost iskaza navedenih svjedoka, jer ovaj sud smatra prirodnim da se osobe koje svjedoče ne mogu sa sigurnošću sjetiti podataka kao što su godine, za događaj koji se dogodio prije osam ili devet godina.

12.7. Nadalje, u odnosu na prijedlog tuženika da se izvede dokaz očevitom na licu mjesta uz prisutnost stranaka i svjedokinje Anđelke Jakić radi utvrđenja može li se ključevima koje stranke i svjedokinja posjeduju ulaziti slobodno u nekretninu ili ne, te ponovnog saslušanja parničnih stranaka, sud je na ročištu od 31. siječnja 2023. odlučio ne izvoditi taj dokaz, odnosno odbiti takav dokazni prijedlog.

12.7.1. Po stavu ovog suda takav dokazni prijedlog nije pogodan za utvrđivanje odlučne činjenice je li tužiteljica onemogućena u posjedovanju predmetne nekretnine ili ne iz više razloga. Naime, u spisu ne postoji dokaz o tome koja je brava bila na vratima u trenutku kad su svjedoci Domagoj Šutalo i Anđelka Jakić pokušali otvoriti vrata kuće ključevima koje je svaki od njih imao, a također ne postoji ni dokaz kako su izgledali ključevi koje su imali svatko od navedenih svjedoka, pa bi kod suda ostala sumnja jesu li ključevi koje su svjedokinja i stranke donijeli na očevid isti oni kojima su pokušavali otvoriti vrata, a samim time i je li brava koja je na vratima, ista ona koja je bila u vrijeme 2009. godine. Osim toga, svjedokinja Anđelka Jakić je u svom iskazu navela da više ne posjeduje ključ od kuće jer ga je onog puta (ljeto 2009. godine) kada je Domagoj Šutalo, sin stranaka, došao u Milnu predala istome.

12.7.2. Prijedlog tuženika da se po potrebi izvede dokaz dopunskim saslušanjem stranaka, pri čemu ne navodi na koje bi se točno to okolnosti dodatno stranke trebale izjasniti, ovaj sud shvaća kao uvjetno predlaganje dokaza, koje ZPP ne poznaje, pa je i takav dokazni prijedlog sud odbio, s napomenom da su u tijeku postupka stranke već dale dovoljno iscrpne iskaze na odlučne činjenice u ovom predmetu, pa njihovo dodatno saslušanje ovaj sud smatra nepotrebnim.

12.8. Tužiteljica je u svom stranačkom iskazu danom na ročištu od 16. veljače 2017. navela da se za tuženika udala 1985. godine a zajedno su živjeli do 1990. godine kada je brak pravomoćno razveden. 1989. godine, za vrijeme trajanja braka, kupili su zajednički stan u Zagrebu na kojega se tuženik uknjižio kao jedini vlasnik za cijelo. Svo vrijeme nakon rastave braka tuženik nije plaćao alimentaciju za zajedničko dijete niti ga je vidio sve do 1995. godine. Po tužbi radi utvrđenja bračne stečevine, koji je pokrenut na njenu inicijativu, vođen je parnični postupak pred Općinskim sudom u Zagrebu. Tijekom te parnice sa tuženikom je bila postigla dogovor da će joj tuženik na ime neisplaćenih iznosa alimentacije, te njenog dijela bračne stečevine darovati stan kojeg su kupili u braku, a koji je bio upisan isključivo na tuženika, s time da se ona obvezala povući tužbu u tom parničnom postupku. Kako spomenuti darovni ugovor nije odmah predala na knjiženje, tuženik je u međuvremenu stan kojega joj je darovao prodao trećoj osobi za 107.000 DEM-a od čega je njoj isplatio 65.000 DEM-a. Obzirom da su prethodno bili dogovorili da bi sva njena potraživanja tuženik mogao namiriti vrijednošću ovog stana kojeg su

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

kupili 1989. godine, smatra da joj je tuženik trebao dati sveukupni kupoprodajni iznos, a ovako da joj je ostao dužan. Navodi kako je 1995. godine u Zagrebu kupila garsonijeru na svoje ime, na kredit. 1996. godine ju je iznajmila i otišla živjeti u Osijek gdje je 1997. godine kupila dvosobni stan. Sa tuženikom je nakon rastave braka ponovno stupila u kontakt 1997. godine, a ponovno su zajedno počeli živjeti u stanu u Osijeku 2000. godine s time da su od 2000. do 2001. živjeli u dobrim odnosima, a kasnije su se ti odnosi poremetili. Dodaje da su se njihovi odnosi pokvarili kada su kupili kuću na Braču 2001. godine. Kako bi mogli financirati kupnju kuće u Milni, prodala je stan u Osijeku za 45.000,00 DEM-a, od kojih je dijelom isplaćena akontacija za kupnju kuće, a dijelom je kuća adaptirana. Osim toga, na čekove je opremila cijelu kuću, namještajem, posteljinom, kuhinja na katu je kuhinja iz njenog stana u Osijeku. U srpnju 2001. godine, prodala je garsonijeru u Zagrebu za 35.000,00 DEM-a od čega je odmah dobila 17.500,00 DEM-a koji iznos je uložila u kuću. Nakon toga 2002. godine podigla je kredit u iznosu od 40.000,00 kuna. 2006. godine izašla je komisija radi utvrđenja vrijednosti nekretnine, jer je namjeravala objediniti sve kredite. Nakon odlaska komisije, a prije odlaska u Osijek ključeve kuće je ostavila susjedi Anđelki Jakić kako bi mogla provjetravati. Nakon toga je u kući bila u svibnju 2007. godine, nakon čega je ponovno dala ključeve Anđelki, te iste 2007. godine pred kraj ljeta zvala ju je susjeda koja joj je rekla kako joj više nije moguće s ovim ključem od kuće koji joj je dala ući u kuću jer je tuženik promijenio bravu. Navodi kako se stalno nadala kako će se tuženik predomisлити, međutim do toga nije došlo. Nakon toga njihov sin je 2009. godine sa svojim prijateljem došao u Milnu, a ona se nadala da će sina ipak pustiti u kuću, međutim ni sin sa svojim ključem nije mogao u kući pa su tada shvatili da tuženik ne dopušta ulaz u kuću. Navodi kako se jednom bila našla s tuženikom kad joj je ponudio smiješno mali iznos naknade da mu prepusti svoj suvlasnički udio na kući što da je odbila, a kasnije je i sinu isto tako nešto malo ponudio. Na posebno pitanje svoga punomoćnika je li se koristila master karticom za koju joj je tuženik dao punomoć navodi da se sjeća da se tim računima nije nešto mogla koristiti jer je uglavnom tuženik bio u minusu. Sjeća se da su tuženik i ona bili zajedno u banci kako bi platili trošak električnog priključka u iznosu od 8.000,00 kuna s time da je to plaćeno od njenih 45.000 DEM-a, a to joj je poznato jer su taj račun plaćali prije nego što je tuženik realizirao kredit. Obzirom na sve ove druge priložene račune navodi da su sve račune držali zajedno bez obzira na to tko ih je podmirio, a tuženik ih je sve uzeo sa sobom kad se iseljavao. Na posebno pitanje zamjenika punomoćnika tuženika je li nakon što je utvrdila da je tuženik promijenio bravu pokušavala s njime stupiti u kontakt navodi da je, i da je svaki put „doživljavala paljbu.“ Što se tiče ove akontacije od 25.000,00 DEM-a za kuću u Milni koju je ona isplatila navodi kako je razvidno iz kupoprodajnog ugovora da je taj iznos plaćen prodavateljici. Ističe kako ne bi ni išli u kupnju kuće da nije bilo novca o prodaje stana. Novac za kupnju kuće je isplaćen od kredita kojega je tuženik podigao na svoje ime u iznosu od 93.000,00 DEM-a., s time da je 68.000,00 DEM-a isplaćeno prodavateljici, a ostatak je isplaćeno tuženiku na račun.

12.9. Tuženik Ivica Šutalo, u svom iskazu danom na ročištu od 23. ožujka 2017. na pitanje je li točno da je na vratima predmetne kuće promijenio bravu navodi kako je danas brava ista ona koja je bila od kada se kuća izgradila. Koliko mu je poznato tužiteljica je u predmetnoj kući posljednji put bila 2004. ili 2005. godine kada je odnijela neke njegove osobne stvari velike vrijednosti, elektroniku, televizor, razne uređaje i dr. Nema nikakvih saznanja o tome jeli tužiteljica nakon 2005. godine bila

u predmetnoj kući, a ako i je, on to nije primijetio. Upitan jeli tužiteljica po vlastitom izboru prestala dolaziti u kuću u Milni navodi da je. Upitan o događaju iz 2009. godine o kojem je svjedočio njihov sin Domagoj navodi da o tome nema nikakvih saznanja. Oспорava da bi neka susjeda imena Anđelka držala ključ od njihove kuće u Milni, da ju je provjeravala, i ulazila u nju. Upitan jeli od 2009. godine do danas iznajmljivao predmetnu kuću navodi da nije niti je u kući itko boravio, te da to proizlazi i iz računa za struju i vodu iz kojih je razvidno da nije bilo troška. Na pitanje punomoćnika tužiteljice je li zbog onog otuđenju stvari o kojem je iskazivao od strane tužiteljice podnio kaznenu prijavu navodi da nije, a sada smatra da je trebao. U tom trenutku nije napravio jer je htio zaštititi svoje dijete. Navodi da ni ranije nije reagirao na nasilje tužiteljice prema njemu, pa je i u toj situaciji izbjegao nasilje. Na daljnje pitanje ako smatra da cijela kuća predstavlja njegovo vlasništvo zbog čega onda ne brani tužiteljici i sinu da pristupe, navodi da oni mogu doći u tu kuću kada hoće, kao i bilo tko drugi od prijatelja i rodbine, te dodaje kako tužiteljici dopušta da dođe u kuću u Milni zbog zajedničkog djeteta.

12.10. Sagledavajući iskaze tužiteljice i tuženika ovaj sud poklanja vjeru iskazu tužiteljice, jer je isti također logičan, uvjerljiv i u potpunosti u skladu s iskazima svjedoka u ovom postupku. S druge strane, iskaz tuženika je štur i neuvjerljiv, pri čemu svoje tvrdnje da tužiteljici ne brani ulazak u kuću ne opravdava nikakvim razumnim dokazima, a na kraju iskaza navodi da tužiteljici dopušta ulazak u kuću zbog zajedničkog djeteta kojeg imaju, zbog koje izjave je ovaj sud stekao dojam da tužitelj zapravo sebe smatra isključivim vlasnikom predmetne nekretnine te da bi tužiteljica po njemu imala pravo na ulazak u kuću isključivo zbog zajedničkog djeteta kojeg imaju. Navedeno dodatno ukazuje činjenici utvrđenoj u ovom postupku, a to je da tuženik ne priznaje temeljno pravo koje proizlazi iz prava suvlasništva, a to je pravo na suposjed te ju onemogućava u suposjedu predmetne nekretnine.

13. Zbog svega navedenog, ovaj sud smatra da je u tijeku ovog postupka, a na temelju svih dokaza izvedenih u tijeku postupka, posebno iskaza gore saslušanih svjedoka, kao i iskaza parničnih stranaka, nesporno utvrđeno da je tuženik tužiteljicu kao suvlasticu nekretnine označene kao zk.čest. 2412/11, k.o. Milna onemogućio u posjedovanju predmetne nekretnine, time što je neutvrđenog dana, za što je tužiteljica saznala u ljeto 2009., promijenio bravu na vratima kuće, bez da ju je o tome obavijestio te joj predao primjerak ključeva, zbog čega tužiteljica nije bila u mogućnosti svojim ključevima pristupiti istoj, pa ni do današnjeg dana, zbog čega je tužbeni zahtjev tužiteljice za predaju predmetne nekretnine u suposjed valjalo usvojiti odnosno riješiti kao u točki I. izreke ove presude.

14. S obzirom da je ovaj sud utvrdio osnovanim tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži predaju u suposjed predmetne nekretnine, valjalo je u nastavku postupka odlučiti o dijelu tuženog zahtjeva kojim tužiteljica traži isplatu iznosa od 133.500,00 kuna za razdoblje od 1. lipnja 2009. do 30. rujna 2016., te iznos od 231.000,00 kuna za razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2021., sve zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, a na ime stečenog bez osnove.

14.1. Iako u konkretnom slučaju tužiteljica ovaj dio tužbenog zahtjeva temelji na odredbama instituta stjecanja bez osnove iz članka 1111. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11) po mišljenju ovog suda o

osnovanosti istog valjalo je odlučiti primjenom odredbe članka 164. stavak 1. i članka 165. stavak 1. ZVDSP-a, i to na način da je bilo potrebno utvrditi je li i kada tuženik postao nepošten posjednik tužiteljičinog suvlasničkog dijela nekretnine (tako i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 192/2015 od 23. ožujka 2021.).

14.2. U tom smislu za navesti je da je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 1. ožujka 2021. zauzet stav po kojem poštenu posjednik u svakom slučaju postaje nepošten od trenutka kada je primio tužbu na predaju u posjed ili suposjed, ali se njegovo nepoštenje može dokazivati i u odnosu na vrijeme prije podnošenja tužbe ako ga je tužitelj na odgovarajući način pozvao na predaju stvari.

14.3. S obzirom da je tužiteljica tužbom, uz zahtjev za isplatu naknade koristi podnijela i tužbu za predaju u suposjed predmetne nekretnine, a koji dio tužbenog zahtjeva je ovaj sud usvojio pod točkom I. izreke ove presude, to je tuženik zasigurno postao nepoštenim posjednikom danom podnošenja tužbe, zbog čega bi tužiteljica imala pravo na isplatu naknade koristi za razdoblje od 2. lipnja 2014., kada je podnesena tužba u ovom predmetu, do 1. listopada 2021.

14.4. Međutim, tužiteljica tužbenim zahtjevom pod točkom II. potražuje iznos od 133.500,00 kuna za razdoblje od 1. svibnja 2009. do 30. rujna 2016., zajedno sa zateznim kamatama koje na pojedinačne iznose od po 1.500,00 kuna teku kako je to navedeno u podnesku od 19. listopada 2021., te točkom III. iznos od 231.000,00 kuna za razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2021., zajedno sa zateznim kamatama koje na pojedinačne iznose od po 3.850,00 kuna teku kako je to navedeno u istom podnesku.

14.5. Dakle, tužiteljica potražuje iznos naknade i za razdoblje prije podnošenja tužbe. Međutim, iako prema gore izraženom stavu Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske tužiteljica ima pravo dokazivati tuženikovo nepoštenje i u odnosu na vrijeme prije podnošenja tužbe, tužiteljica u tijeku postupka nije dokazala da je tuženika na odgovarajući način pozvala na predaju stvari. Naime, iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je tužiteljica saznala da je tuženik promijenio bravu 2008. od susjede Anđelke Jakić koja je u svom iskazu navela da je obavijestila tužiteljicu o tome, a također je tu činjenicu saznala i u ljeto 2009. kada je sin tužiteljice bezuspješno pokušao ući u kuću. Međutim, iz stanja spisa ne proizlazi da je tužiteljica od trenutka kada je saznala da je tuženik promijenio bravu pa do podnošenja tužbe pisanim dopisom, e mail porukom ili na drugi odgovarajući način, pozvala tuženika da joj preda ključeve predmetne kuće. Takva okolnost, ne samo da ne proizlazi iz iskaza saslušanih svjedoka, već ne proizlazi niti iz iskaza same tužiteljice, pa i tuženika. Štoviše, upravo tužiteljica u svom stranačkom iskazu danom na ročištu od 16. veljače 2017. navodi da se nakon što je od susjede Anđelke Jakić saznala da je tuženik promijenio bravu na vratima kuće stalno nadala do podnošenja ove tužbe kako će se tuženik predomisлити, i predati joj ključeve, ali da do toga nije došlo, iz čega proizlazi da tužiteljica do podnošenja tužbe nije pozvala tuženika da joj preda ključeve nekretnine, već se nadala da će on to sam dobrovoljno učiniti.

14.6. Zbog navedenog, tužbeni zahtjev tužiteljice kojim potražuje iznos naknade za razdoblje od 1. svibnja 2009. do 30. svibnja 2014., u ukupnom iznosu od 91.500,00

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

kuna, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama je valjalo odbiti kao neosnovan, jer tužiteljica nije za to razdoblje dokazala nepoštenje tuženika, pa je ovaj sud odlučio kao pod točkom IV. izreke.

14.7. Nadalje, visina koristi koju je tuženik imao posjedovanjem suvlasničkog dijela tužitelja na predmetnoj nekretnini proizlazi iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu Slavena Runje od 14. lipnja 2021. iz kojeg je vidljivo da bi najam predmetne nekretnine iznosio 7.700,00 kuna mjesečno. Kako je tužiteljica suvlasnica predmetne nekretnine za $\frac{1}{2}$ dijela, to bi istoj pripadala $\frac{1}{2}$ iznosa najamnine za svaki mjesec za razdoblje od 2. lipnja 2014. do 30. rujna 2021, odnosno po 3.850,00 kuna / 510,98 EUR-a, za svaki mjesec.

14.8. Međutim, tužiteljica je podneskom od 19. listopada 2014. postavila tužbeni zahtjev na način da za razdoblje od 1. lipnja 2014. do 30. rujna 2016. potražuje iznos od po 1.500,00 kuna za svaki mjesec, odnosno ukupno 42.000,00 kuna zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, dok za razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2021. potražuje iznos od po 3.850,00 kuna za svaki mjesec, odnosno ukupno 231.000,00 kuna. Budući da sud sukladno odredbi članka 2. ZPP-a odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku, to je za razdoblje od 1. lipnja 2014. do 30. rujna 2016., te za razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2021. valjalo usvojiti tužbeni zahtjev tužiteljice kako ga je postavila podneskom od 19. listopada 2014., odnosno odlučeno je kao pod točkom II. i III. izreke ove presude.

15. U nastavku postupka, valjalo je odlučiti o troškovima postupka, budući su stranke na ročištu od 31. siječnja 2023. predale pisani popis troška.

15.1. S obzirom da je tužitelj odbijen za dijelom tužbenog zahtjeva na ime naknade za korištenje nekretnine za razdoblje od 1. svibnja 2009. do 30. svibnja 2014., zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, i to za iznos od 91.500,00 kuna ovaj sud smatra da s obzirom da vrijednost predmeta ovog spora u iznosu od 700.000,00 kuna, tužiteljica nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svog tužbenog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi, zbog čega je istoj valjalo dosuditi troškove parničnog postupka polazeći od odredbi članka 154. stavak 5. i članka 155. stavak 1. ZPP-a, u svezi s Tbr. 7. st. 1., Tbr. 9. st. 1., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22 - dalje u tekstu: Tarifa) te čl. 38. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine" broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14).

15.2. Uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, tužitelju je za sastav tužbe valjalo priznati 700 bodova, za sastav obrazloženih podnesaka od 4. prosinca 2016., 10. svibnja 2017., 18. ožujka 2021. i 18. listopada 2021. po 700 bodova, za sastav podneska od 1. veljače 2016. 50 bodova, te za sastav žalbe 875 bodova, odnosno 4 425 bodova. Također, tužitelju je valjalo priznati za pristup na ročišta od 12. srpnja 2016., 8. rujna 2016., 8. prosinca 2016., 16. veljače 2017., 23. ožujka 2017., 12. svibnja 2017., 12. rujna 2017., 18. listopada 2017., 18. ožujka 2021., 28. listopada 2021. 22. veljače 2022., 31. siječnja 2023., po 700 bodova, odnosno ukupno 8 400 bodova. Kako vrijednost 1 boda iznosi 15,00 kn sukladno Tbr. 50 Tarife, tužitelju je valjalo priznati sveukupno 192.375,00 kuna, a što uvećano za 25 % PDV-a iznosi 240.468,75 kuna, odnosno 31.915,68 EUR-a.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

15.3. Nadalje, tužiteljica je u tijeku postupka imala materijalne troškove vještačenja u iznosu od 4.372,80 kuna, odnosno 580,37 EUR-a, a ista je zatražila i trošak sudske pristojbe za tužbu, presudu i žalbu protiv prvostupanjske presude pa je istoj sukladno Tbr. 2. stavak 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 53/19. i 92/21.) te članku 7. stavak 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18.) valjalo priznati iznos od po 5.000,00 kuna, odnosno sveukupno 15.000,00 kuna / 1.990,84 EUR-a, za pristojbu tužbe, presude i žalbe protiv presude.

15.4. Dakle, tužiteljici je valjalo priznati sveukupni trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 34.486,89 EUR-a, zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od presuđenja pa do isplate, a kako je to odlučeno pod točkom V. izreke ove presude.

15.5. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podnesaka od 8. svibnja 2018., 20. ožujka 2019., 23. srpnja 2021. i 21. rujna 2022., jer isti nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka, kao ni za pristup na ročište od 21. rujna 2019. jer navedeno ročište nije ni održano.

16. Novčani iznosi koji su navedeni u izreci ovog rješenja iskazani su u eurima i kunama sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22. i 88/22.) te je prilikom konverzije korišten fiksni tečaj 7,53450.

17. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Supetru, 17. ožujka 2023.

Dokument je elektronički potpisan:

Anđelina Kliškić

Vrijeme potpisivanja:

17-03-2023

12:15:49

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3631393830363038393334
OU=Signature
S=Kliškić
G=Anđelina
CN=Anđelina Kliškić

Sutkinja
Anđelina Kliškić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe, u roku od petnaest dana, računajući od dana primitka pisanog otpavka iste. Žalba se podnosi ovom sudu, za Županijski sud, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.

Dostaviti:

- tužiteljici po punomoćniku,
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Broj zapisa: **9-30856-5c3bb**

Kontrolni broj: **008c7-79bc9-cac2d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Anđelina Kliškić, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Županijski sud u Karlovcu
Stalna služba u Gospiću
Gospić

GŽ-470/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Karlovcu, Stalna služba u Gospiću, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Milke Vraneš, predsjednice vijeća, Tatjane Radaković Bašić, sutkinje izjaviteljice i članice vijeća, te Ante Ujevića, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Jele Wieser iz Osijeka, Vijenac Gorana Zobundžije 8., OIB: 47811596456 zastupane po punomoćniku Ivanu Kobašu, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Ivica Šutala iz Milne, Mlini bb, OIB: 24237770803, zastupanog po punomoćniku Pani Handžinskom, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Jelić, Vuković i Handžinski, Zagreb, radi predaje – povrata nekretnine u suposjed i isplate, odlučujući o žalbama tužiteljice i tuženika izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Supetru poslovni broj P-3346/2022 od 17. ožujka 2023., na sjednici vijeća održanoj 15. rujna 2023.

p r e s u d i o j e:

I. Žalba tuženika djelomično se odbija kao neosnovana, a djelomično uvažava kao osnovana, dok se žalba tužiteljice odbija kao neosnovana, te se presuda Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Supetru poslovni broj P-3346/2022 od 17. ožujka 2023.;

- potvrđuje u točki I. izreke kojom je nalaženo tuženiku da u roku od 15 (petnaest) dana tužiteljici preda u suposjed nekretninu koja se nalazi na zk. čest. br. 2412/11, k.o. Milna, u naravi kuća i dvor ukupne površine 210 m², upisana u zemljišnoknjižni uložak broj 2158 u zemljišnim knjigama koje se vode u Zemljišnoknjižnom odjelu Supetar Općinskog suda u Splitu,

- potvrđuje u dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženiku da u roku od 15 dana za vremensko razdoblje od 1. srpnja 2016. godine do 30. rujna 2016. godine, isplati novčani iznos od 796,40 eura / 6.000,00 kuna¹, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose,

- potvrđuje u točki III. izreke kojim je naloženo tuženiku da u roku od 15 dana tužiteljici za vremensko razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2021., isplati novčani iznos od 30.658,97 eura/231.000,00 kuna², uvećan za zakonske zatezne

¹ Fiksni tečaj konverzije 7.53450

² Fiksni tečaj konverzije 7.53450

kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna boda, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena,

- potvrđuje u točki IV. izreke kojom se odbija I tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim se nalaže tuženiku da tužiteljici, za vremensko razdoblje od 1. svibnja 2009. do 1. lipnja 2014., isplati novčani iznos od 12.144,14 eura/91.500,00 kuna³ uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena na pojedine iznose kao u izreci prvostupanske presude pa do isplate.

II. Preinačuje u točki II. izreke prvostupanske presude u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da u roku od 15 dana tužiteljici, za vremensko razdoblje od 2. lipnja 2014. godine do 30. lipnja 2016. godine, isplati novčani iznos od 5.574,35 eura/42.000,00 kuna⁴, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do 31. srpnja 2015. godine te se sudi:

„Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim se nalaže tuženiku da u roku od 15 dana tužiteljici, za vremensko razdoblje od 2. lipnja 2014. godine do 30. lipnja 2016. godine, isplati novčani iznos od 4.777,2 eura/36.000,00 kuna⁵, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do 31. srpnja 2015. “

III. Preinačuje u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 34.486,89 eura/259.841,47 kuna⁶ sa zakonskom zateznom kamatom od 20. travnja 2023. do isplate, tako da se sudi;

Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 1.602,02 eura/12.070,41 kuna⁷ sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena od 20. travnja 2023. do isplate, u roku 15 dana.

IV. Nalaže se tužiteljici da tuženiku naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 436,96 eura/3.292,28 kuna⁸, u roku od 15 dana.

³ Fiksni tečaj konverzije 7.53450

⁴ Fiksni tečaj konverzije 7.53450

⁵ Fiksni tečaj konverzije 7.53450

⁶ Fiksni tečaj konverzije 7.53450

⁷ Fiksni tečaj konverzije 7.53450

⁸ Fiksni tečaj konverzije 7.53450

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja presuđeno je:

I. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 (petnaest) dana tužiteljici preda u suposjed nekretninu koja se nalazi na zk. čest. br. 2412/11 k.o. Milna, u naravi kuća i dvor ukupne površine 210 m², upisana u zemljišnoknjižni uložak broj 2158 u zemljišnim knjigama koje se vode u Zemljišnoknjižnom odjelu Supetar Općinskog suda u Splitu.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 (petnaest) dana tužiteljici, za vremensko razdoblje od 2. lipnja 2014. godine do 30. rujna 2016. godine, isplati novčani iznos od 5.574,35 EUR-a / 42.000,00 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do 31. srpnja 2015. godine po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna boda, te od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, i to kamate koje teku na pojedine iznose kao u izreci prvostupanjske presude pa do isplate.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana tužiteljici za vremensko razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2021., isplati novčani iznos od 231.000,00 kn, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna boda, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, i to kamate koje teku na pojedine iznose kao u izreci prvostupanjske presude pa do isplate.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim se nalaže tuženiku da tužiteljici, za vremensko razdoblje od 1. svibnja 2009. do 1. lipnja 2014., isplati novčani iznos od 91.500,00 kuna uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena na pojedine iznose kao u izreci prvostupanjske presude pa do isplate

V. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 34.486,89 EUR-a/259.841,47 kuna, zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od presuđenja pa do isplate pod stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog

dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužiteljice za naknadom troška odbija kao neosnovan. "

2. Protiv navedene presude u pravovremenom roku žale se tužiteljica i tuženik.

2.1. Tužiteljica se žali protiv prvostupanjske presude u dijelu pod točkom IV. izreke, te o odluci o parničnom trošku sadržanoj u točki V. izreke i to u dijelu u kojem je tužiteljica odbijena sa zahtjevom za naknadu parničnih troškova zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka. U žalbi predlaže da drugostupanjski sud pobijanu presudu i rješenje o parničnim troškovima preinači u pobijanom dijelu na način da usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice i u odnosu na vremensko razdoblje od 1. svibnja 2009. – 1. lipnja 2014. godine, odnosno, da tuženiku naloži da za navedeno vremensko razdoblje tužiteljici isplati novčani iznos od 12.144,14 eura (91.500,00 kn), uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose kako je to tužiteljica naznačila u tužbenom zahtjevu te da u cijelosti usvoji zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka u zatraženom iznosu uz uvećanje za sastav ove žalbe u iznosu od 3.007,01 EUR (22.656,32 kn), uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate. Potražuje trošak sastava žalbe u ukupnom iznosu od 2.177,49 eura/16.406,30 kuna, kao i trošak sudske pristojbe u iznosu od 829,52 eura/6.250,02 kuna.

2.2. Tuženik se žali protiv točke I., II., III. i točke V. prvostupanjske presude zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da drugostupanjski sud prihvati njegovu žalbu, te preinači pobijanu presudu u dijelu pod točkom I., II., III. i V. prvostupanjske presuda na način odbije tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti kao neosnovan uz obvezu tužiteljice da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak uključujući i troškove žalbenog postupka odnosno podredno da ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

3. Na žalbe tužiteljice i tuženika nije odgovoreno.

4. Žalba tuženika je djelomično osnovana, dok žalba tužiteljice nije osnovana .

5. Ispitujući prvostupanjsku presudu u okviru žalbenih navoda tužiteljice i tuženika pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 i 80/22 i 114/82, dalje: ZPP), sukladno odredbi članka 365. stavak 2. ZPP-a ovaj sud utvrđuje da u donošenju pobijane presude i postupku koji joj je prethodio nije počinjena niti jedna od bitnih povreda iz odredbe članka 354. stavak 2. ZPP-a, osim u dijelu u kojem je usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice kojim je tražila isplatu za vremensko razdoblje od 2. lipnja 2014. godine do 30. lipnja 2016. godine, isplati novčani iznos od 4.777,20 eura/35.993,812 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku na pojedinačne mjesečne iznose do 31. srpnja 2015. "

6. Posebno nije počinjena bitna povreda odredaba iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a na koju ukazuju tužiteljica i tuženik, budući presuda u pobijanom dijelu nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati. Razlozi dani o odlučnim činjenicama su jasni i razumljivi, te utemeljeni na rezultatima provedenog dokaznog postupka.

7. Prvostupanjski sud je na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, te na temelju činjenica utvrđenih ocjenom izvedenih dokaza u smislu odredbe članka 8. ZPP-a potpuno utvrdio činjenično stanje, koje je pravno relevantno za zakonito presuđenje ovog spora, stoga je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita.

8. Predmet ovog postupka je tužbeni zahtjev tužiteljice za predaju u suposjed nekretnine koja se nalazi na zk. čest. br. 2412/11 k.o. Milna, u naravi kuća i dvor ukupne površine 210 m², upisana u zemljišnoknjižni uložak broj 2158 u zemljišnim knjigama koje se vode u Zemljišnoknjižnom odjelu Supetar Općinskog suda u Splitu kao i zahtjev tužiteljice za isplatu naknade zbog neosnovanog korištenja ove nekretnine za razdoblje od svibnja 2009. do travnja 2014., te isplate daljnjih iznosa od po 1.500,00 kuna za svaki mjesec, sve dok tuženik nekretninu koristi kao samoposjednik.

9. Prvostupanjski sud je odluku o djelomičnoj osnovanosti tužbenog zahtijeva temeljio na sljedećim činjeničnim utvrđenjima:

- da su tužiteljica i tuženik uknjiženi kao suvlasnici predmetne nekretnine označene kao čest. zem. 2412/11 k.o. Milna, u naravi kuća i dvor, ukupne površine 210 m², svaki za po ½ dijela,

- da je tuženik tužiteljicu kao suvlasnicu nekretnine označene kao zk.čest. 2412/11, k.o. Milna onemogućio u posjedovanju predmetne nekretnine, time što je neutvrđenog dana, a za što je tužiteljica saznala u ljeto 2009., promijenio bravu na vratima kuće, bez da ju je o tome obavijestio, te joj nije predao primjerak ključeva, zbog čega tužiteljica nije bila u mogućnosti svojim ključevima pristupiti istoj,

- da tužiteljica do podnošenja tužbe nije pozvala tuženika da joj preda ključeve nekretnine, već se nadala da će on to sam dobrovoljno učiniti,

- da visina koristi koju je tuženik imao posjedovanjem suvlasničkog dijela tužitelja na predmetnoj nekretnini proizlazi iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu Slavena Runje od 14. lipnja 2021. iz kojeg je vidljivo da bi najam predmetne nekretnine iznosio 7.700,00 kuna mjesečno. Kako je tužiteljica suvlasnica predmetne nekretnine za ½ dijela, to bi istoj pripadala ½ iznosa najamnine za svaki mjesec za razdoblje od 2. lipnja 2014. do 30. rujna 2021, odnosno po 3.850,00 kuna / 510,98 eura, za svaki mjesec.

10. Polazeći od naprijed navedenih činjenica prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbe članaka 162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, - dalje u tekstu: ZVDSP-a) zaključio da je tužiteljica suvlasnica sporne nekretnine i da je tuženik tužiteljicu kao suvlasnicu nekretnine označene kao zk.čest. 2412/11, k.o. Milna onemogućio u posjedovanju predmetne nekretnine time što je neutvrđenog dana, za što je tužiteljica saznala u ljeto 2009., promijenio bravu na vratima kuće, bez da ju je o tome obavijestio te joj

nije predao primjerak ključeva, zbog čega tužiteljica nije bila u mogućnosti svojim ključevima pristupiti istoj.

11. Naime, odredba članka 162. ZVDS-a, propisuje da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ostvario svoje pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar zahtijeva da mu ona preda svoj posjed te stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu.

12. Prvostupanjski sud je, obzirom iz zemljišnoknjižnog izvotka za predmetnu nekretninu, proizlazi da su tužiteljica i tuženik uknjiženi kao suvlasnici predmetne nekretnine označene kao čest. zem. 2412/11 k.o. Milna, u naravi kuća i dvor, ukupne površine 210 m², svaki za po ½ dijela, pravilno zaključio da je tužiteljica dokazala da je suvlasnica predmetne nekretnine.

13. Po mišljenju ovog suda prvostupanjski sud je, a nakon što je valjano ocijenio iskaze saslušanih stranaka i svjedoka Domagoja Šutala, Anđelke Jakić i Vedrana Šulentića dovodeći ih u međusobnu vezu, sa sigurnošću utvrdio da je tužiteljica dokazala da su kumulativno ispunjene obje pretpostavke iz članka 162. ZVSDP-a. Tako je, suprotno žalbenim navodima tuženika, prvostupanjski sud na temelju svih dokaza izvedenih u tijeku postupka, posebno iskaza svjedoka, kao i iskaza parničnih stranaka, utvrdio odlučnu činjenicu, a to je da je tuženik zaista onemogućio tužiteljicu u vršenju suposjeda predmetne nekretnine u njezinom suvlasništvu, time što je neutvrđenog dana, a što je tužiteljica saznala u ljeto 2009. godine, izmijenio brave na ulaznim vratima predmetne kuće, o čemu tužiteljicu nije obavijestio, niti joj je predao primjerak novih ključeva.

14. Polazeći od toga da su svi svjedoci na jednak način iskazivali u pogledu događaja iz ljeta 2009., prvostupanjski sud zaključuje da su istinito iskazivali o predmetnom događaju te im poklanja vjeru jer ih je ocijenio kao uvjerljive i logične obzirom su prirodno i dosljedno prikazali kada je tužiteljica saznala da ju je tuženik onemogućio da pristupi predmetnoj nekretnini i na koji način joj je oduzeo suposjed predmetne nekretnine (promijenio ključeve od ulaznih vrata iste). Prvostupanjski sud je pri tome posebno cijenio da su i svjedok Domagoj Šutalo (sin stranaka) i Anđelka Jakić jednako iskazivali glede događaja koji se odvio u ljeto 2009. kada je Domagoj Šutalo, sin stranaka došao u Milnu zajedno sa svojim prijateljem Vedranom Šulentićem, u namjeri da boravi u predmetnoj kući ali ključem koji je imao nije uspio otvoriti vrata. Pri tome je prvostupanjski dao jasne i određene razloge zbog kojih je prihvatio iskaze navedenih svjedoka i uzimajući u obzir da je svjedok Domagoj Šutalo sin zajedničkih stranaka, a svjedok Vedran Šulentić njegov prijatelj.

15. U obrazloženju pobijane odluke, prvostupanjski sud je cijenio i činjenicu da u iskazima svjedoka postoji blaga nepodudaranost u godinama koje svjedoci spominju (svjedokinja Anđelka Jakić u svom iskazu navodi da se ne može sjetiti je li se događaj kad je sin stranaka došao u Milnu dogodio 2008. godine ili 2009. godine, dok svjedoci Domagoj Šutalo i Vedran Šulentić navode da je to bilo ljeto 2009. godine) i pri tome, po mišljenju ovog suda dao razumno obrazloženje zbog čega ta okolnost nije bila od utjecaja na vjerodostojnost iskaza navedenih svjedoka, obzirom se radi o događaju koji se dogodio prije osam ili devet godina.

16. Dakle, iz navedenog proizlazi da je prvostupanjski sud pravilno cijenio i iskaz tuženika, obzirom da iz iskaza tuženika proizlazi da tuženik sebe smatra isključivim vlasnikom predmetne nekretnine, te smatra da bi tužiteljica imala pravo na ulazak u kuću isključivo zbog zajedničkog djeteta kojeg imaju, a ne zbog činjenice da je tužiteljica i suvlasnica te nekretnine.

17. Suprotno žalbenim navodima tuženika, prvostupanjski sud je temeljem izvedenih dokaza pravilno zaključio da je tužiteljica dokazala da ju je tuženik zaista onemogućio u vršenju suposjeda predmetne nekretnine u njezinom suvlasništvu, time što je neutvrđenog dana, a za što je saznala u ljeto 2009. godine, izmijenio brave na ulaznim vratima predmetne kuće, o čemu ju nije obavijestio, niti joj je predao primjerak novih ključeva.

18. Neosnovano tuženik svojim žalbenim navodima osporava činjenično stanje utvrđeno od strane suda prvog stupnja, te u žalbi iznosi vlastitu ocjenu dokaza koja se suprotstavlja ocjeni prvostupanjskog suda. Međutim, ta ocjena, prema stajalištu ovog suda, nema podlogu u rezultatu dokaznog postupka, te ne može dovesti u sumnju pravilnost i potpunost činjeničnog stanja utvrđenog od strane suda prvog stupnja.

19. Temeljem odredbe članka 220. stavak 2. ZPP-a sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica. Sud prvog stupnja je u konkretnom slučaju, suprotno žalbenim navodima tuženika, navedeno činjenično stanje utvrdio nakon valjane analize svih provedenih dokaza u smislu odredbe članka 8. ZPP-a, odnosno ocjene svakog dokaza pojedinačno te u vezi sa drugim dokazima.

20. Suprotno žalbenim navodima tuženika prvostupanjski sud je po mišljenju ovog drugostupanjskog suda dao jasno i logično obrazloženje zašto je odbio dokazni prijedlog tuženika za provođenje očevida na licu mjesta u prisutnosti stranaka i svjedoka Anđelke Jakić, a sve radi utvrđenja može li se ključevima stranka i ključevima navedene svjedokinje ući u spornu nekretninu. Naime, prvostupanjski sud opravdano smatra da takav dokazni prijedlog nije pogodan za utvrđivanje odlučne činjenice je li tužiteljica onemogućena u posjedovanju predmetne nekretnine jer u spisu ne postoji dokaz o tome koja je brava bila na vratima u trenutku kad su svjedoci Domagoj Šutalo i Anđelka Jakić pokušali otvoriti vrata kuće ključevima koje je svaki od njih imao, a također ne postoji ni dokaz kako su izgledali ključevi koje su imali svatko od navedenih svjedoka, pa bi kod suda ostala sumnja jesu li ključevi koje su svjedokinja i stranke donijeli na očevid isti oni kojima su pokušavali otvoriti vrata, a samim time i je li brava koja je na vratima, ista ona koja je bila u vrijeme 2009. godine.

21. Isto tako, suprotno žalbenim navodima tuženika, ovaj drugostupanjski sud smatra da je prvostupanjski sud valjano obrazložio zbog čega je odbio dokazni prijedlog za dodatnim saslušanjem stranaka navodeći da su u tijeku postupka stranke već dale dovoljno iscrpne iskaze na odlučne činjenice u ovom predmetu pri čemu

pravilno ističe da tuženik nije naveo na koje bi se točno okolnosti dodatno stranke trebale izjasniti

22. Tuženik neosnovano navodi da je u pobijanoj presudi prvostupanjski sud počinio i relativno bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. ZPP-a iz razloga što je tijekom postupka pa tako i u pobijanoj presudi u cijelosti zanemario pravilo o teretu dokaza (članak 221.a ZPP-a, u svezi s člankom 8. ZPP-a). Naime, tek ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može utvrditi odlučne činjenice, primijenit će pravila o teretu dokazivanja, a što u ovom predmetu nije slučaj. U ovom sporu teret dokaza je bio na tužiteljici, a prvostupanjski sud je odlučne činjenice u ovom postupku (vlasništvo tužiteljice i posjed tuženika) utvrdio temeljem izvedenih dokaza koje je predložila tužiteljica.

23. To što tuženik nije zadovoljan ocjenom tih dokaza i činjeničnim zaključivanjem prvostupanjskog suda i što smatra da je iz provedenih dokaza trebalo prihvatiti njegovo tumačenje pobijanu presudu ne čini arbitrarnom kako to tuženik u žalbi navodi.

24. Nakon što je utvrdio osnovanim tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži predaju u suposjed predmetne nekretnine, prvostupanjski sud je odlučio i o dijelu tuženog zahtjeva kojim tužiteljica traži isplatu za sve koristi koje je tuženik imao za vrijeme svojega posjedovanja predmetne nekretnine, primjenom odredbe članka 164. stavak 1. i članka 165. stavak 1. ZVDSP-a. Pri tome se pozvao na stav zauzet na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 1. ožujka 2021. koji glasi:

„U parnici u kojoj je predmet spora zahtjev su(vlasnika) protiv posjednika koji koristi i posjeduje tuđu stvar (ili tuđi suvlasnički dio stvari), za isplatu naknade za to što ju je upotrebljavao i od nje imao koristi, odnosno naknade za sve koristi koje je tuženik imao za vrijeme svojega posjedovanja, na temelju članka 164. i 165. ZVDSP, za odluku o tužbenom zahtjevu odlučno je utvrditi pravni položaj posjednika, pritom nije nužno da se tužbenim (vlasničkim) zahtjevom istodobno traži i predaja te stvari u (su)posjed, ako je (su)vlasnik na odgovarajući način izrazio volju za posjedovanjem stvari. Pošten posjednik u svakom slučaju postaje nepošten od trenutka kada je primio tužbu na predaju u posjed ili suposjed, ali se njegovo nepoštenje može dokazivati i u odnosu na vrijeme prije podnošenja tužbe ako ga je tužitelj na odgovarajući način pozvao na predaju stvari.“

25. Prvostupanjski sud je utvrđujući pravni položaj posjednika(tuženika) zaključio da je tuženik postao nepoštenim posjednikom danom podnošenja tužbe, zbog čega smatra da tužiteljica ima pravo na isplatu naknade koristi za razdoblje od 2. lipnja 2014., od kada je podnesena tužba u ovom predmetu, do 1. listopada 2021.,

26. Prvostupanjski sud je nadalje, odbio tužbeni zahtjev tužiteljice kojim potražuje iznos naknade za razdoblje od 1. svibnja 2009. do 30. svibnja 2014., u ukupnom iznosu od 12.144,14 eura/91.500,00 kuna, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, jer je zaključio da tužiteljica nije za to razdoblje dokazala nepoštenje tuženika, obzirom ga nije na odgovarajući način pozvala na predaju stvari.

27. Neosnovano tužiteljica u žalbi istuče da je pobijanom presudom, u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev, prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe članka 18. stavka 3., članka 164. i članka 165. ZVDSP-a, jer je zaključio da je tuženik postao nepošteni samoposjednik tek primitkom tužiteljicine tužbe, a ne trenutkom promjene brave na ulaznim vratima predmetne nekretnine, odnosno, trenutkom oduzimanja tužiteljici njezinog suposjeda.

28. Prvostupanjski sud je, suprotno žalbenim navodima tužiteljice, pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbio dio tužbenog zahtjeva za isplatu naknade za korištenje suvlasnog dijela nekretnine za razdoblje od 1. svibnja 2009. do 1. lipnja 2014., u iznosu od 12.144,14 eura/91.500,00 kuna uvećan za zakonske zatezne kamate jer je, po mišljenju ovog drugostupanjskog suda, pravilno utvrdio da tužiteljica u tijeku postupka nije dokazala nepoštenje tuženika u odnosu na period prije podnošenja tužbe. Pravilno je prvostupanjski sud iz stanja spisa zaključio da tužiteljica nije prije nego što je podnijela tužbu za predaju u suposjed tuženika na odgovarajući način pozvala na predaju stvari. Navedeno je prvostupanjski sud pravilno utvrdio cijeneći iskaze svjedoka, a prvenstveno temeljem stranačkog iskaza tužiteljice u kojem je navela da se nakon što je od susjede Anđelke Jakić saznala da je tuženik promijenio bravu na vratima kuće stalno nadala kako će se tuženik predomisлити, i predati joj ključeve.

29. No, utvrđujući pravni položaj posjednika (tuženika) prvostupanjski sud je pogrešno zaključio da je tuženik postao nepoštenim posjednikom danom podnošenja tužbe tj. 2. lipnja 2014.

30. Naime, iz stanja prvostupanjskog spisa proizlazi da tuženik nije tužbu primio istog dana kada je tužiteljicina tužba zaprimljena na sudu (2. lipnja 2014.), već je za sam postupak saznao znatno kasnije i to putem servisa e-Građani, te stoga nije niti mogao postati nepošteni posjednik u trenutku kada je tužiteljica predala ovu tužbu na sud.

31. Naime, iz stanja prvostupanjskog spisa proizlazi da je podneskom zaprimljenim u prvostupanjski spis 29. lipnja 2016. tuženik izvijestio sud da je putem servisa "e-građani" saznao da se vodi ovaj postupak te je, po mišljenju ovog suda, tuženik od tog trenutka, s obzirom na okolnosti, imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed i postao nepošteni posjednik. To više kad se uzme u obzir da je iz stanja prvostupanjskog spisa razvidno da je prvostupanjski sud tužbu u ovom predmetu dostavio tuženiku putem e oglasne ploče, a nakon što mu je višekratno pokušavao dostaviti na adresu iz tužbe putem pošte, koja dostava se vraćala s naznakom „obaviješten nije podigao pošiljku,,.

32. Posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, a poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu ne pripada pravo na posjed (članak 18. stavak 3. ZV-a). Pošten posjednik u svakom slučaju postaje nepošten od trenutka kada je primio tužbu na predaju u posjed ili suposjed, ali se njegovo nepoštenje

može dokazivati i u odnosu na vrijeme prije podnošenja tužbe ako ga je tužitelj na odgovarajući način pozvao na predaju stvari.

33. Stoga je ovaj drugostupanjski sud primjenom odredbe članka 373.a. stavak 1. točka 2. ZPP-a, temeljem dokaza koji se nalaze u prvostupanjskom spisu, utvrdio da je tuženik saznao za ovaj postupak 29. lipnja 2016. putem servisa e-građani (kako je sam naveo u podnesku), te je po mišljenju ovog suda u tom trenutku postao nepošten posjednik odnosno s obzirom na okolnosti slučaja, imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed.

34. Slijedom navedenog, a obzirom je tuženik za ovaj postupak saznao 29. lipnja 2016. valjalo je pobijanu presudu u tom dijelu preinačiti i odbiti tužiteljicu sa dijelom tužbenog zahtjeva kojim potražuje naknadu koristi od tuženika za period od podnošenja tužbe 2. lipnja 2014., pa do trenutka kada je tuženik postao nepošten posjednik, u konkretnom slučaju do trenutka kada je saznao za ovaj postupak 29. lipnja 2016.

35. Visinu koristi koju je tuženik imao posjedovanjem suvlasničkog dijela tužiteljice na predmetnoj nekretnini prvostupanjski sud je pravilno utvrdio iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu Slavena Runje od 14. lipnja 2021. iz kojeg proizlazi da bi najam predmetne nekretnine iznosio 1.021,97 eura/7.700,00 kuna mjesečno. Kako je tužiteljica suvlasnica predmetne nekretnine za ½ dijela, prvostupanjski sud zaključuje bi istoj pripadala ½ iznosa najamnine za svaki mjesec za razdoblje od 2. lipnja 2014. do 30. rujna 2021, odnosno po 3.850,00 kuna/510,98 eura, za svaki mjesec.

36. Međutim, budući je tužiteljica podneskom od 19. listopada 2014. postavila tužbeni zahtjev na način da za razdoblje od 1. lipnja 2014. do 30. rujna 2016. potražuje iznos od po 199,08 eura/1.500,00 kuna za svaki mjesec, odnosno ukupno 42.000,00 kuna zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, dok za razdoblje od 1. listopada 2016. do 30. rujna 2021. potražuje iznos od po 510,98 eura/3.850,00 kuna za svaki mjesec, odnosno ukupno 231.000,00 kuna, sukladno odredbi članka 2. ZPP-a prvostupanjski sud je pravilno odlučio u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku.

37. Slijedom svega navedenog valjalo je odbiti žalbu tužiteljice u cijelosti, te potvrditi prvostupanjsku presudu u odbijenom dijelu pod točkama IV. i V. izreke pozivom na odredbu članka 368. stavak 1. ZPP-a, a žalbu tuženika djelomično prihvatiti kao osnovanu i djelomično odbiti kao neosnovanu te odlučiti kao pod točkama I., II. i III. izreke pozivom na odredbe članka 368. stavak 1. i članka 373.a stavak 1. točka 2. ZPP-a.

38. Preinačenjem presude izmijenjen je uspjeh stranaka u sporu. Tužiteljica je u uspjela u cijelosti u tužbenom zahtjeva kojim traži predaju u suposjed navedene nekretnine. Kad se dosuđeni iznos od 127.500,00 kuna s osnova koristi koje je tuženik imao za vrijeme dok je kao nepošteni posjednik koristio nekretninu stavi u omjer sa iznosom od 364.500,00 kuna koji je tužiteljica potraživala, proizlazi da je u tom dijelu tužiteljica uspjela sa 35 %, a što znači da je tužiteljica ukupno u postupku

uspjela sa 135 %. Kada se taj iznos podjeli na dva, proizlazi da je uspjeh tužiteljice 67,5%, a tuženika 32,5%. Kada se od uspjeha tužiteljice odbije uspjeh tuženika proizlazi da je tužiteljica uspjela u umjeru sa 35%.

39. Pravilno je prvostupanjski sud, a suprotno žalbenim navodima tužiteljice, odmjerio visinu troškova tužiteljice temeljem članka 155. stavak 1. ZPP-a, u svezi s Tbr. 7. st. 1., Tbr. 9. st. 1., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22 - dalje u tekstu: Tarifa) te čl. 38. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine" broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14).

40. Uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, punomoćniku tužiteljice je za sastav tužbe priznato 700 bodova, za sastav obrazloženih podnesaka od 4. prosinca 2016., 10. svibnja 2017., 18. ožujka 2021. i 18. listopada 2021. po 700 bodova, za sastav podneska od 1. veljače 2016. 50 bodova, te za sastav žalbe 875 bodova, odnosno 4 425 bodova. Također, punomoćniku tužiteljice su priznati troškovi za pristup na ročišta od 12. srpnja 2016., 8. rujna 2016., 8. prosinca 2016., 16. veljače 2017., 23. ožujka 2017., 12. svibnja 2017., 12. rujna 2017., 18. listopada 2017., 18. ožujka 2021., 28. listopada 2021. 22. veljače 2022., 31. siječnja 2023., po 700 bodova, odnosno ukupno 8 400 bodova. Kako vrijednost 1 boda iznosi 15,00 kn sukladno Tbr. 50 Tarife, punomoćniku tužiteljice tužitelju je sveukupno priznat trošak u visini od 192.375,00 kuna, a što uvećano za 25 % PDV-a iznosi 240.468,75 kuna, odnosno 31.915,68 eura.

41. Nadalje, tužiteljici je prvostupanjski sud pravilno dosudio materijalne troškove vještačenja, a na okolnost visine koristi, u iznosu od 4.372,80 kuna, odnosno 580,37 eura. Pravilno je prvostupanjski sud tužiteljici dosudio i trošak sudske pristojbe za tužbu, presudu i žalbu protiv prvostupanjske presude, sukladno Tbr. 2. stavak 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 53/19. i 92/21.) te članku 7. stavak 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18.) u iznosu od po 5.000,00 kuna, odnosno sveukupno 15.000,00 kuna / 1.990,84 eura, za pristojbu tužbe, presude i žalbe protiv presude.

42. Dakle, tužiteljici je pravilno priznat trošak ovog parničnog postupka u ukupnom od 34.486,89 eura. Obzirom je tužiteljice u ovom postupku uspjela sa 35 %, srazmjerno joj se priznaje i trošak u iznosu od 12.070,41 eura zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od presuđenja pa do isplate.

43. Suprotno žalbenim navodima tužiteljice pravilno je prvostupanjski sud postupio kada tužiteljici nije priznao trošak sastava podnesaka od 8. svibnja 2018., 20. ožujka 2019., 23. srpnja 2021. i 21. rujna 2022., jer isti i po mišljenju ovog suda, obzirom na svoj sadržaj, nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka, kao ni za pristup na ročište od 21. rujna 2019. jer iz stanja prvostupanjskog spisa proizlazi da navedeno ročište nije ni održano.

44. O troškovima je odlučeno temeljem članka 166. stavak 1. i 2. ZPP-a. Tužiteljici nije priznat trošak sastava žalbe, budući nije uspjela z žalbenom postupku. Tuženiku je priznat žalbeni trošak razmjerno uspjehu. Tuženiku je priznat trošak

sastava žalbe (OT, Tbr.10.) 13.125,00 kuna + 25% PDV-a, što iznosi 3.281,25 kuna + trošak sudska pristojba na žalbu 5.000,00 kuna, a što ukupno iznosi 21.406,25 kuna. Tuženik je žalbom osporavao presudu u cijelosti, a uspio je u iznosu od 36.000,00 kuna. Dakle, njegov uspjeh u ovom žalbenom postupku iznosi 15,38 %, te je tuženiku srazmjerno uspjehu priznat i žalbeni trošak u iznosu od 1.070,00 kuna.

45. Obzirom na omjer uspjeha u žalbenom postupku od 15,38 % tuženiku pripada žalbeni trošak u iznosu od 436,96 eura/3.292,28 kuna, koji trošak mu je ovom presudom i dosuđen.

U Gospiću, 15. rujna 2023.

Predsjednica vijeća:

Milka Vraneš

Dokument je elektronički potpisan:

Milka Vraneš

Vrijeme potpisivanja:

28-09-2023

09:32:12

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3033353932323631363230
OU=Signature
S=Vraneš
G=Milka
CN=Milka Vraneš

Broj zapisa: **9-3085d-5b122**

Kontrolni broj: **049d0-094be-bdbbf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Milka Vraneš, O=ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

05. 01. 2024

Republika Hrvatska
Županijski sud u Karlovcu
Stalna služba u Gospiću
Gospić

obično-preporučeno na pošti
dana _____ R _____
u primj. _____ sa _____ priloga
pristojbe _____ kn Ovlašteni službenik

GŽ-470/2023-4

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Županijski sud u Karlovcu, Stalna služba u Gospiću, kao drugostupanjski sud, po predsjednici vijeća Milki Vraneš, u pravnoj stvari tužiteljice Jele Wieser iz Osijeka, Vijenac Gorana Zobundžije 8., OIB: 47811596456 zastupane po punomoćniku Ivanu Kobašu, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Ivce Šutala iz Milne, Mlini bb, OIB: 24237770803, zastupanog po punomoćniku Pani Handžinskom, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Jelić, Vuković i Handžinski, Zagreb, radi predaje – povrata nekretnine u suposjed i isplate, odlučujući po prijedlogu tužiteljice i po službenoj dužnosti o ispravci drugostupanjskog rješenja GŽ-470/2023-2 od 15. rujna 2023., 3. siječnja 2024.

riješio je:

I. Ispravlja se presuda Županijskog suda u Karlovcu, Stalne službe u Gospiću poslovni broj GŽ-470/2023-2 od 15. rujna 2023., na drugoj stranici, u izreci rješenja, točka III., na način da umjesto "Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 1.602,02 eura/12.070,41 kuna", ispravno treba pisati: "Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 22.416,47 eura/168.896,89 kuna",

II. Ispravlja se presuda Županijskog suda u Karlovcu, Stalne službe u Gospiću poslovni broj GŽ-470/2023-2 od 15. rujna 2023., na desetoj i jedanaestoj stranici, u obrazloženju rješenja, u točki 38. na način da umjesto pogrešno napisanog iznosa od "127.000,00 kuna" ispravno treba pisati iznos od "237.000,00 kuna", pogrešno napisani postotak od "35%" ispravno treba pisati "65%", pogrešno napisani postotak od "135%" ispravno treba pisati "165%", a pogrešno napisani postotak od "67,5%" ispravno treba pisati "82,5%", te umjesto "32,5%", treba stajati "17,5%", a umjesto "35%", treba stajati "65%".

III. Ispravlja se presuda Županijskog suda u Karlovcu, Stalne službe u Gospiću poslovni broj GŽ-470/2023-2 od 15. rujna 2023., na jedanaestoj stranici, u obrazloženju u točki 42. obrazloženja umjesto postotka "35%" ispravno treba pisati

"65,%" , a pogrešno napisani iznos od "12.070,41 eura/90.944,50 kuna" ispravno treba pisati "22.418,42 eura/168.911,59 kuna".

IV. U ostalom dijelu drugostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

1. U presudi ovog suda poslovni broj GŽ-470/2023-2 od 15. rujna 2023. došlo je do očite pogreške u pisanju i računanju ukupnih parničnih troškova.

2. Tako je u obrazloženju u točki 38. greškom u pisanju navedeno da je tužiteljici dosuđen ukupni novčani iznos od 16.922,16 eura/127.500,00 kuna po osnovi isplate koristi koje je tuženik stekao kao nepošteni posjednik, iako je u izreci i obrazloženju presude navedeno da je za navedeni iznos od 16.922,16 eura/127.500,00 kuna tužiteljčin tužbeni zahtjev po toj osnovi odbijen, a ne usvojen, dok je njezin tužbeni zahtjev po toj osnovi usvojen za ukupan novčani iznos od 31.455,31 eura/237.000,00 kuna. Nadalje je greškom taj iznos od 16.922,16 eura/127.500,00 kuna stavljen u omjer sa iznosom od 88.194,31 eura/364.500,00 kuna koji je tužiteljica potraživala, te je utvrđeno da je u tom dijelu tužiteljica uspjela sa 35 %, iako pravilno treba stajati 65 %.

3. Naime, kad se stvarno dosuđeni iznos od 31.455,31 eura/237.000,00 kuna stavi u omjer sa iznosom od 88.194,31 eura/364.500,00 kuna koji je tužiteljica potraživala, proizlazi da je u tom dijelu tužiteljica uspjela sa 65 %, (umjesto pogrešno 35%). Nadalje, obzirom je tužiteljica uspjela u cijelosti u tužbenom zahtjeva kojim traži predaju u suposjed navedene nekretnine proizlazi da je ukupno u postupku uspjela sa 165 % (a ne kako je to greškom navedeno 135%). Kada se taj iznos podjeli na dva, proizlazi da je uspjeh tužiteljice "82,5%", a tuženika „17,5%“, (umjesto pogrešno 32,5%). Kada se od uspjeha tužiteljice odbije uspjeh tuženika proizlazi da je tužiteljica uspjela u omjeru sa 65%, umjesto kako je to pogrešno navedeno 35%.

4. U obrazloženju u točki 42. tužiteljici je priznat trošak parničnog postupka u ukupnom od 34.486,89 eura/259.841,47 kuna. Obzirom je tužiteljica u ovom postupku uspjela sa 65 %, srazmjerno joj se priznaje i trošak u iznosu od 22.418,42 eura/168.911,59 kuna zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od presuđenja pa do isplate.

5. Dakle, posljedica očite pogreške u pisanju (16.922,16 eura/127.500,00 kuna umjesto 31.455,31 eura/237.000,00 kuna), dovela je i do pogreške u računanju omjera uspjeha tužiteljice i tuženika u sporu.

6. Budući da je u konkretnom slučaju, nakon greške u pisanju brojeva na način da je umjesto iznosa od 31.455,31 eura/237.500,00 kuna koji se odnosi na priznati iznos po osnovi zahtjeva za isplatu, pogrešno napisan je iznos od 16.922,16 eura/127.500,00 kuna, došlo do greške u računanju jer je umjesto omjera uspjeha u sporu od 65%, pogrešno navedeno 35%, a nakon čega je umjesto iznosa od 22.418,42 eura/168.911,59 kuna na kojeg tužiteljica ima pravo po osnovi naknade troškova parničnog postupka, pogrešno po toj osnovi naveden iznos od 1.602,02

aura/12.070,42 kuna, valjalo je na prijedlog punomoćnika tužiteljice i po službenoj dužnosti donijeti ovo rješenje sukladno članku 342. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/2022).

U Gospiću, 3. siječnja 2024.

Predsjednica vijeća:

Milka Vraneš

Dokument je elektronički potpisan:

Milka Vraneš

Vrijeme potpisivanja:

03-01-2024

11:18:45

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU
2.5.4.97=90C1156415448622D3033353932323631363230
OU=Signature
S=Vraneš
G=Milka
CN=Milka Vraneš

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Broj zapisa: **9-30861-a56e7**

Kontrolni broj: **087b0-f3fe2-a0242**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Milka Vraneš, O=ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-3346/2022-9

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Anđelina Kliškić

Datum pravomoćnosti: 15.09.2023.

Datum ovršnosti: 19.02.2024.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti: pravomoćna, samo uz presudu Županijskog suda u Karlovcu GŽ-470/2023
GŽ-470/2023 od 15.9.2023.

Broj zapisa: **9-30864-7c5c1**

Kontrolni broj: **09e59-0aec0-12275**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=61980608934.1.37, CN=OPĆINSKI SUD U SPLITU, L=SPLIT,
OID.2.5.4.97=VATHR-61980608934, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	2412/11	KUĆA I DVOR			210	
		KUĆA			65	
		DVOR			145	
		UKUPNO:			210	

B
Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
1.	Suvlasnički dio: 1/2 WIESER JELA, OIB: 47811596456, DOLCI 94, DOLCI 33515 ORAHOVICA	
1.2	Zaprimljeno 26.10.2016.g. pod brojem Z-26982/2016 ZABILJEŽBA, UGOVOR O DOŽIVOTNOM UZDRŽAVANJU OVJEREN KOD OPĆINSKOG SUDA U OSIJEKU, DANA 15.03.2016. GODINE, POD BR. 10R2-89/2016 18.02.2016, da će nekretnina lista A), zemljišnoknjižnog vlasništva Jele Wieser, OIB: 47811596456, Osijek, Vijenac Gorana Zobundžije 8, za 1/2, nakon njezine smrti prijeći u vlasništvo Domagoja Šutala, Osijek, Vijenac Gorana Zobundžije 8, OIB: 88305201294.	na 1 (1.1)
2.	Suvlasnički dio: 1/2 ŠUTALO IVICA, MILNA	

C
Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
1.			
1.1	Pred. 21. svibnja 2001. Z-914/01 Na temelju Ugovora o kreditu br. 169/01 br.rn. 2147070937 od 17.5.2001. između Zagrebačke banke d.d. Zagreb s jedne strane i Šutalo Ivice i dr. s druge strane, zaključenog 17.5.2001., javnobilježnički solemniziranog kod Mirjane Borić, javnog bilježnika u Osijeku 18.5.2001. pod br.OU-816/01, uknjižuje se kao zajednička hipoteka-založno pravo na teret čest. zem. 2412/11 zemljišnoknjižne vlasnosti Mile Komljenović iz Zagreba - "kuća i dvor" i baš kao glavnoj hipoteci, a radi osiguranja tražbine vjerovnika u iznosu od 97.650,00 DEM u kunsnoj protuvrijednosti obračunatoj po tečaju Zagrebačke banke d.d. važećem na dan dospijeca tražbine, redovne kamate, interkalarne kamate, te sve naknade i troškove, važeće za vrijeme postojanja tražbine po Ugovoru o kreditu, u korist:	97.650,00 DEM	

C
Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
ZAGREBAČKA BANKA D.D. , ZAGREB, PAROMLINSKA 2			
2.			
2.1	Pred. 29. svibnja 2006. Z.1245/06 Temeljem Ugovora o namjenskom kreditu između Zagrebačke banke d.d., Zagreb, Paromlinska 2 kao kreditora i Jele Šutalo iz Osijeka i Ivice Šutalo iz Milne, kao založnih dužnika, zaključenog dana 25.05.2006.g. solemniziranog kod Nikole Brač, javnog bilježnika u Đakovu dana 25.05.2006. g pod brojem OU. 347/2006, uknjižuje se pravo zalogu na teret nekretnine lista A), a radi osiguranja tražbine u iznosu od 45.000,00 EUR (četrdesetpettisuća EUR) u kunsnoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja, uvećano za kamate, naknade i troškove, u korist: ZAGREBAČKA BANKA D.D., ZAGREB, PAROMLINSKA 2	45.000,00 EUR	
3.			
3.1	Pred. 12. travnja 2001. Z-599/01 Zabilježuje se da je uvrštenje novonastale kuće nastale na čest. zem. 2412/11 izvršeno bez priložene uporabne dozvole (čl. 51.a Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o građenju N.N. 33/95).		

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 06.03.2024.*Izvadak je upisan pod OSS evidencijskim brojem 176908/2024***Kontrolni broj: 224106063c678dd**

Skeniranjem QR koda navedenog na ovom elektroničkom zapisu možete provjeriti točnost podataka. Isto možete učiniti i na internet adresi <http://oss.uredjenazemlja.hr/public/preuzmiDokument> unosom kontrolnog broja. U oba slučaja sustav će prikazati izvornik ovog dokumenta. U slučaju da je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, Ministarstvo pravosuđa i uprave potvrđuje točnost dokumenta i stanje podataka u trenutku izrade isprave.